

(31) ^{18:} וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹל־דְּבַר

אֲתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אָבֶן כְּתָבִים

בְּאֲצָבַע אֱלֹהִים: ^{1:} (32) וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֹדֶת מִן־

הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם | עֲשֵׂה־

לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה | מֹשֶׁה הָאִישׁ

אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הִיא לּוֹ:

^{2:} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי

נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלַי: ^{3:} וַיִּתְּפֹרְקוּ כָל־

הָעָם אֶת־נְזָמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־

אַהֲרֹן: ^{4:} וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל

מִסֹּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הָעֵלֵנוּךְ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^{5:} וַיֵּרָא אֶהְרֹן וַיָּבֹן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא

אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר: ^{6:} וַיִּשְׁכְּמוּ מִמַּחֲרַת

וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיָּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל

וַשְׂתוֹ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק:

^{7:} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ־רֹד כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ אֲשֶׁר

הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^{8:} סָרוּ מֵהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר

צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחו-
לו ויאמרו אלה אלהיהך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים: ויאמר ⁹ יהוה אל-משה ראיתי את-
העם הזה והנה עם-קשה-ערף הוא: ¹⁰ ועתה הנניחה
לי ויחר-אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:
¹¹ ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול ובגיד חזקה: